

„Det er“, udtalte ministeren ved slutningen af sin udførlige redegørelse, „næppe muligt i dag at sige noget sikkert om, hvor langt man vil nå med hensyn til samling af den indenrigske telefontrafik i et enhedsselskab, inden der næste gang skal tages stilling til spørgsmålet om fortsat koncessioneret telefondrift, nemlig den 1. marts 1966. Dette må først og fremmest afhænge af de direkte implicerede parters gode vilje inden for det forestående samarbejde, og det er derfor klart, at hvis en sådan vilje viser sig ikke at eksistere, må de fornødne beslutninger tages vedrørende spørgsmålet om fortsat koncessioneret drift kontra overgang til statsdrift.“

Regeringen har for nylig truffet beslutning om, at spørgsmålene vedrørende vilkårene for den fremtidige telefondrift skal gøres til genstand for nærmere detailundersøgelse i det udvalg, der er nedsat til forhandling med telefonselskaberne om koncessionsforholdene.“

Ordførerne for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og de uafhængige gik alle imod forslaget til folketingsbeslutning, der efter forhandlingens slutning henvises til behandling i et udvalg. Såvel *Peter Kristensen* (Ålborg) (S) som *Ib Thyregod* (V) gav udtryk for tilfredshed med, at sagen ville blive nærmere overvejet i en kommission. Sidstnævnte tog imidlertid på forhånd afstand fra statsovertagelse af telefonvæsenet. Det samme gjorde *Jørgen Jørgensen* (Ullerup) (KF), der kunne tænke sig telefonselskabernes aktiekapitaler udvidet ved udstedelse af folkeaktier. *Aage Fogh* (RV) tiltrådte i få ord ministerens redegørelse, mens *Iver Poulsen* (Uafh.) ønskede, at staten skulle opgive sin indblanding i de koncessionerede selskabers forhold og sælge sine aktier i disse selskaber.

I betænkningen fra det folketingsudvalg, der behandlede sagen, indstillede kun socialistisk folkepartis repræsentant forslaget til vedtagelse, mens de øvrige udvalgsmedlemmer gik imod det.

Ved 2. behandling stillede *Aksel Larsen* følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at ministeren for offentlige arbejder bør foranledige, at telefonselskaberne udmelder sig af Arbejdsgiverforeningen,

fortsætter tinget behandlingen af forslag til beslutning om opsigelse af telefonkoncessionerne.“

Det var hans opfattelse, at når staten havde aktiemajoriteten eller — for Fyns kommunale telefonselskabs vedkommende — i hvert fald en betydelig kapital i selskaberne, burde det kræves, at disse ikke var medlemmer af Arbejdsgiverforeningen og betalte kontingent til den.

Ministeren svarede hertil, at hverken det københavnske eller det jyske telefonselskab var ordinære medlemmer af Arbejdsgiverforeningen. „Disse to meget store selskaber beskæftiger 15 000 funktionærer og arbejdere, og det er derfor klart, at der her som alle andre